

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางฮ่อม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๖

เทศบาลตำบลยางฮ่อม
อำเภอขุนตาล จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางฮอม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เพื่อเป็นการควบคุมกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตราเทศบัญญัติ ตำบลตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข บังคับใช้ให้บรรลូវวัตถุประสงค์

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยนับแต่จะก่อให้เกิดปัญหาทางสาธารณสุขเช่นโรค อุจจาระร่วงอย่างแรง บิด ไทฟอยด์ หนองพยาธิ และโรคระบบทางเดินอาหารอื่นๆปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมได้แก่ ความสกปรก มีสภาพน่ารังเกียจ ทำให้แหล่งน้ำเน่าเสียมีกลิ่นเหม็นอีกทั้งยัง ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เช่น การจัดหาสถานที่ทิ้ง วิธีการกำจัด ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าวเทศบาลตำบลยางฮอมจึงมีความจำเป็นที่ จะต้องตราเทศบัญญัติตำบลยางฮอม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖ ขึ้นมาเพื่อ ค้ำครองสุขภาพของประชาชนและรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิต

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางฮอม
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐, มาตรา ๕๔, มาตรา ๕๕, มาตรา ๕๘, มาตรา ๖๓, มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำจัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒, มาตรา ๒๙, มาตรา ๓๒, มาตรา ๓๓, มาตรา ๓๔, มาตรา ๔๑, มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอำนาจตามบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังนั้นเทศบาลตำบลยางฮอมโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลและผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายจึงออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางฮอมเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางฮอม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลยางฮอมตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการของเทศบาลตำบลยางฮอมแล้วแต่วัน

ข้อ ๓ ให้บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ออกไว้แล้วใน เทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลยางฮอม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ วรรคสองพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลยางฮอม

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง
สัตว์หรือที่อื่นและหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่
สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลยางฮ่อมให้
เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลยางฮ่อม

ในกรณีมีเหตุอันสมควรเทศบาลตำบลยางฮ่อมอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตาม
วรรคหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลยางฮ่อม

การให้บริการของเทศบาลตำบลยางฮ่อมในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูล
ฝอยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ใดๆ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ ยกเว้น
สถานที่ราชการ หรือรัฐวิสาหกิจหรือสถานบริการสาธารณะ

หมวด ๒

การเก็บ ขนและกำจัด สิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือ
ทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ ฯลฯ นอกจากนี้ที่เทศบาล
ตำบลยางฮ่อมจัดไว้ให้หรือในที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เทศบาลตำบลยางฮ่อมจัดไว้ให้

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับขยะมูลฝอย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล
และหรือขยะมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆต้องรักษาบริเวณอาคารหรือ
สถานที่นั้นไม่ให้เกิดการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยตามข้อ ๙ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อย เชี่ย ทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆจัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอำนาจหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดค่อย เชี่ย ขุด ขน ขยะมูลฝอยในที่รองรับขยะมูลฝอยรถหรือเรือเก็บขนขยะมูลฝอยหรือสถานที่ที่ขยะมูลฝอยใดๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่มิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรบกวนออกมาภายนอกและต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะโดยสารทางบกและทางน้ำซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม้รั่ว ไม้ซึมและไม่มีกลิ่นเหม็นรบกวนออกมาข้างนอกและที่รองรับมูลฝอยต้องไม้รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยข้ามเขตท้องถิ่นกันจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ได้รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจโดยแจ้งว่าจะนำสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยไปกำจัด ณ เขตท้องถิ่นอื่นเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบว่ามีใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยนั้นจึงจะอนุญาตให้เก็บขนโดยทำเป็นธุรกิจได้

(๒) กรณีที่ผู้ใดได้รับการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยในเขตท้องถิ่นต้นทางแล้วนำสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยไปกำจัดในเขตท้องถิ่นปลายทางซึ่งผู้ประกอบการคิดค่าบริการได้ตามอัตราที่ท้องถิ่นต้นทางและปลายทางกำหนดไว้ในข้อกำหนดท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้หากมีการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอยผ่านท้องถิ่นอื่นนอกจากท้องถิ่นต้นทางและท้องถิ่นปลายทางจะต้อง

